

POSTANOWIENIE

Dnia 19 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 19 stycznia 2024 r.,

w sprawie **S. W.**,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja obrońców skazanego S. W. od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 29 sierpnia 2023 r., sygn. akt IV Ka 655/23, częściowo zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Oławie z dnia 3 marca 2023 r., sygn. akt II K 897/22 skazujący wymienionego za m.in. czyny z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, za które wymierzono mu kary jednostkowe oraz orzeczono karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 11 stycznia 2022 r.

W kasacji, która została sporządzona w formie dwóch pism procesowych przez dwóch obrońców, podniesiono zarzuty obrazy prawa procesowego oraz wystąpienia w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Adw. B. G. w kasacji sformułował również wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia wobec tego skazanego. W uzasadnieniu wniosku wskazano na trafność zarzutów kasacyjnych, w tym z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., a także fakt, iż do chwili rozpoznania kasacji większość z orzeczonej kary zostanie już przez skazanego wykonana.

Wyrok Sądu odwoławczego został również zaskarżony kasacją na niekorzyść skazanego przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w Oławie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego S. W. nie zasługuje na uwzględnienie.

W art. 9 k.k.w. sformułowana jest zasada, zgodnie z którą następuje bezzwłoczne wykonanie prawomocnych orzeczeń, a zastosowanie instytucji z art. 532 § 1 k.p.k., powinno być uzasadnione szczególnymi okolicznościami, które jednoznacznie wskazują, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego poważne i nieodwracalne skutki. Analiza treści wniosku pozwala stwierdzić, że obrońca w niniejszej sprawie takich okoliczności nie wykazał.

Skarżący wprawdzie podnieśli w kasacji m.in. zarzut obrazy art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. stanowiący bezwzględną przyczynę odwoławczą, jednak jej zaistnienie nie jest na tyle oczywiste, aby można było mówić o oczywistej zasadności kasacji, tak jak na to wskazuje obrońca we wniosku o wstrzymanie. Innych natomiast przesłanek mających przemawiać za zasadnością wniosku, a świadczących o tym, że wykonanie orzeczonej prawomocnie kary pozbawienia wolności pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki dla skazanego, obrońca nie przedstawił.

Nie przesądzając jednak ostatecznego efektu wniesionej kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i dlatego orzekł, jak na wstępie.

[PGW]

[as]

